

Скъпи читатели,
РЕДАКЦИЯТА НА „НОВО БРАТСТВО“ ВИ
ПОЖЕЛАВА ВЕСЕЛА КОЛЕДА И ЩАСТЛИВА
НОВА ГОДИНА! ДАНО ТАЗИ КОЛЕДА НАПРАВИ
ПРАЗНИКА НА ВСИЧКИ НИ ПО-КРАСИВ И НИ
НАУЧИ НА ПОВЕЧЕ ЛЮБОВ.
НЕКА НЕ ПОЗВОЛИМ НА ОБСТОЯТЕЛСТВАТА
ОКОЛО НАС ДА ПОПРЕЧАТ ДА ИЗЖИВЕЕМ
ОТНОВО ДИВНАТА РАДОСТ НА
РОЖДЕСТВЕНСКАТА НОЩ, А БОГ НЕКА
БЛАГОСЛОВИ ВСИЧКИ В ГОДИНАТА ПРЕД НАС!

Къщата на Миланови
е с най-хубава
празнична украса

стр. 10

Ново Братство

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

ISSN 2466-4707

novo.bratstvo.rs

ГОДИНА V • БРОЙ 98 • 25 декември 2020 година • Безплатен екземпляр • Основател: НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

Приключи III фаза от проекта за дигитализация на културното наследство

стр. 11

В центъра на Цариброд Все пак ще има елха

На централния градски площад в Цариброд и по-точно на острова за пешеходци и тази година по случай Нова година ще има окичена коледна елха. Озовахме се на мястото по случайност тъкмо в момента, когато я поставяха и разкрасяваха работниците на местния „Комуналац“. Този път елхата е с по-скромни размери, но по-скромна (да не кажем по-мизерна) тази година ще

е и церемонията във връзка с отбеляжаването на тържеството, естествено, заради бушаващата заразна болест.

Разбира се, посрещане на Нова година няма да бъде организирано в Цариброд нито на площада, нито пък в местните гостилничарски обекти. Всеки човек, всяко семейство този тържествен момент ще отбележи в „частна режисура“.

Б. Димитров

Захариев и Стойков на среща с министърката Мария Обрадович

Кметът Владимир Захариев и зам.-кметът Стефан Стойков миналата седмица проведоха среща с министърката на Държавната администрация и местното самоуправление на Република Сърбия Мария Обрадович.

Захариев заяви, че по време на срещата са обсъдили редица въпроси, свързани с възможности и начините, по които Босилеград ще може да кандидатства за получаване на субсидии по проектни програми, които министерството ще реализира през следващата година. Той изтъкна, че министърката Обрадович предложи координационен

тим от експерти, които да помагат на координаторите в Общинския съвет на Община Босилеград в изготвянето на проекти за кандидатстване в конкурсите на министерството, с които се цели да се подобри и модернизира качеството на работата на общинската администрация.

Един от прокетите, който нашата община планира да реализира със съдействието на министерството, е осъвременяването на общинската администрация и предоставянето на електронни обществени услуги за гражданите.

П.Л.Р.

ИНТЕГРИРА МУЛТИКУЛТУРАЛНОТО РАЗВИТИЕ МЕЖДУ СЪРБИЯ И БЪЛГАРИЯ

В София първи ваксинационни центрове

Ваксинационни фургони с кушетка и хладилник, информационни табели и две линейки. Така накратко изглежда специално оборуденото помещение пред Столичната регионална здравна инспекция, където ще се поставят ваксини срещу COVID-19. Засега е известно, че там ще се имунизират желателните служители в системата на здравеопазването, които не работят в болници - зъболекари, фармацевти, общопрактикуващи лекари, лекари на самостоятелна практика. Ваксината се очаква да пристигне в България в началото на 2021 г.

Медицинският персонал първи ще има достъп до имунизацията според плана на правителството за ваксиниране, а впоследствие в изнесените кабинети ще се ваксинират и други хора, обявиха здравните власти

При необходимост от разкриването на подобни ваксинационни центрове имаме готовност да разкрием още два пред големи хранителни вериги в София, обяви министърът на здравеопазването проф. Костадин Ангелов.

По думите му до края на седмицата трябва да е известно в другите региони (според плана за целите на ваксинирането страната е разделена на шест такива) дали, къде и колко подобни ваксинационни пунктове ще има.

Ако се налага да бъдат създадени такива центрове, те ще бъдат създадени. Обикновено такъв тип се създават в големи населени места, обяви проф. Костадин Ангелов.

Кметът на София каза, че има място къде хората да изчакват, а оборудването под формата на палатки и фургони е било и досега налично и не е купувано специално за изнесените кабинети за ваксини.

Подготви С.Б.

Картина на Сандра Стоименова представена на изложба в Москва

Картината „Спомен във времето“ на талантливата босилеградска художничка Сандра Стоименова е представена в международната изложба на акварели, която на 19-ти декември бе открита в московската галерия „IWS Sare gallery Moscow“.

Творбата на Сандра е избрана сред четирите акварела, които представят Сърбия на тази престижна изложба.

„За мен е голяма чест, че картината ми е експонирана наред с творбите на изявени художници от различни краища на света. За съжаление поради настоящата епидемиологична ситуация и забраната за влизане в Русия, не можах да присъствам на откриването“, каза Стоименова.

Изложбата, която ще продължи до 30 декември, събира най-добрите акварелисти от цял свят и е с търговски характер.

П.Л.Р.

Приоритетите пред новия председател на ДАБЧ Илия Гюдженов

Нов Консултативен съвет вероятно ще координира дейностите по удостоверяване на български произход

С решение на правителството, от началото на месец декември Държавната агенция за българите в чужбина /ДАБЧ/ има нов председател. Името му е Илия Гюдженов. Макар и неизвестно за широката общественост, то е добре познато в академичните среди. И няма как да е иначе, тъй като кариерата си до момента е посветил на Югозападния университет „Неофит Рилски“, където освен професор по математика, два мандата управлява висшето училище като заместник ректор и два като ректор. От 2008 до 2014 г. пък е член на Акредитационния съвет към Националната агенция за оценяване и акредитация /НАОА/. От 2014-та до избирането си за председател на ДАБЧ, оглавява Комисията за следакредитационно наблюдение и контрол към НАОА.

В специално интервю за Радио България, Гюдженов очерта приоритетите си начело на Държавната агенция за българите в чужбина.

„Сред приоритетите на Агенцията са съхраняване на българското етнокултурно пространство, духовно единение на всички българи в страната и по света, както и изграждане на български лобита в чужбина. Важно е да поясня, че в момента основната дейност на Агенцията е свързана с удостоверяване на български произход на граждани на други страни, които са членове на българските общности. Дори да не са членове на съответните културни дружества, те имат право да поискат подобно удостоверение, с оглед и на това, част от

тях да се възползват от Постановление 103 на МС за обучение в българските висши училища. От друга страна, с него имат право да кандидатстват за временно или постоянно пребиваване у нас, както и за българско гражданство.“

Гюдженов призна, че основна част от капацитета на ДАБЧ е ангажиран с този въпрос и това затруднява работата на Агенцията, свързана с останалите ѝ приоритети. Затова е направено предложение за промяна на нормативната уредба и създаването на Консултативен съвет, чийто прерогатив да бъдат дейностите, свързани с удостоверяването на български произход. Така работата на Агенцията ще бъде облекчена и след увеличаване на административния ѝ потенциал, ще се насочи към споменатите ѝ останали дейности, обясни новоназначеният ѝ председател.

За да стане по-разпознаваема сред българите зад граница, които нерядко не знаят в какво се изразяват нейните функции, ДАБЧ трябва да задълбочи връзката си с тях, вслушвайки се в техните искания, въпроси и проблеми.

„Много е важно да се правят периодични проучвания за очакванията на българските общности от работата на Агенцията. Какво съдействие очакват те от ДАБЧ? В какви проекти биха участвали? Постоянно се правят анализи от Дирекция „Български общности и информационна дейност“ за работата на Агенцията с българските общности, но това трябва да бъде задълбочено.“

Председателят на ДАБЧ е категоричен, че е готов да се вслушва, както и да съдейства за реализирането на всички предложения, постъпили в Агенцията

В отношенията между България и Сърбия водеща е прагматичността

„Политическият диалог между България и Сърбия е много интензивен и допринася чрез активно сътрудничество да се реализират големи инфраструктурни проекти. Нашите отношения се развиват върху прагматична основа“, заяви министър-председателят Ана Бърнабич по време на прощална визита на българския посланик в Белград Радко Влайков.

На срещата бе изразена готовността на Сърбия да работи активно за реализиране на сръбската част от проекта за междусистемен реверсивен газов интерконектор между България и Сърбия, както и за модернизация и електрификация на ж.п. линията Ниш-Цариброд /Димитровград/. Българският посланик информира за активното строителство на автомагистралата от София до Калотина, от която остава през 2021 г. да се изградят последните 16 километра от Калотина до Драгоман. По този начин ще завърши окончателно изграждането на източната част на Коридор 10, бе констатирано с удовлетворение от събеседниците. Дадена бе и много висока оценка на факта, че през последните четири години стокообменът между двете страни значително се е увеличил от около 730 млн.евро по окончателни

данни за 2015 г. до 1,250 млрд.евро за 2019 г.

Сърбия ще продължи курса на реформи в хода на преговорния процес за членство в Европейския съюз. Страната ще разчита на подкрепата и сътрудничеството от България в този процес, заяви министър-председателят на Сърбия. Посланик Радко Влайков увери, че нашата страна ще оказва и занапред експертна помощ на преговорните екипи на нашата съседка.

Посланик Радко Влайков информира също, че през 2021-2022 г. Посолството на България в Белград ще бъде „Посолство за контакт на НАТО“ в Сърбия. „Уважаваме военния неутралитет на Сърбия и същевременно подкрепяме по-активното сътрудничество между Сърбия и НАТО“, каза българският дипломат. Министър-председателят Ана Бърнабич подкрепи намерението, изразено от посланик Радко Влайков, за активно взаимодействие със сръбските институции в тази област.

Значително място в разговора бе отделено на положението на Българското национално малцинство в Сърбия. Министър-председателят Ана Бърнабич декларира, че новосъздаденото Министерство за правата на човека и правата

от страна на българите в чужбина. Що се отнася до пречките и забавянето на различните административни процедури, пред които се изправя всеки, поискал да получи българско гражданство, Илия Гюдженов коментира:

„Ролята на ДАБЧ е да издаде удостоверение за български произход. Имало е известно забавяне на преписките, поради голямото натрупване на заявления, подадени на място в Агенцията. Но това вече е в рамките на законно установения едномесечен срок. Известно забавяне има само за онези заявления, които са постъпили по консулски път. Те обаче също ще бъдат обработени най-късно до 11 януари 2021г.. Останалите процедури, които касаят българско гражданство и издаване на разрешение за пребиваване, не са от компетенцията на ДАБЧ.“

Председателят на ДАБЧ подкрепя предложението на вицепрезидента Илияна Йотова за създаване на регистър на българите от традиционните общности зад граница, обучаващи и реализиращи се у нас. Реализацията му е все още на идеен етап. При всички случаи обаче, той би бил полезен, защото чрез него, с помощта на ректорите на висшите учебни заведения, може да бъде проследен всеки от постъпилите на обучение по Постановление 103-то и 228 на МС. Така ще стане ясно и каква част от тях остават и се реализират в България, или се връщат в родните си страни.

Тъй като е заел поста съвсем скоро, Илия Гюдженов все още се запознава с всички инициативи, които организира или подкрепя Агенцията, но бе категоричен, че утвърдените такива – детските конкурси, „Българка на годината“ и „Спартакиада“ ще бъдат продължени. По думите му, с времето към тях могат да бъдат добавяни и нови.

Източник: bnr.bg

на националните малцинства и за обществен диалог ще играе важна роля за решаване на проблемите на националните малцинства, включително на българското. Според посланик Радко Влайков през последните години всички постижения са резултат на съвместното идентифициране и признаване на конкретни проблеми и нужди на БНМ. В това отношение от ключово значение е добрата политическа воля на сръбската страна. Като основен проблем, обаче, българският посланик посочи размиването, в някои случаи, на модерното законодателство в областта на националните малцинства и добрата политическа воля на сръбската страна с действията на някои местни администрации. Министър-председателят на Сърбия подкрепи изразените от българския посланик стъпки за замяна на действащата Спогодба за сътрудничество в областта на образованието, науката, културата и спорта от 1956 г. с нова. Въз основа на нея да се приемат и работните програми в различни области.

Министър-председателят Ана Бърнабич благодари на посланик Радко Влайков за усилията и приноса му за развитие на двустранните отношения по време на мандата му в Сърбия и му пожела успех в следващия посланически пост.“

Съобщение на Посолството на Република България в Сърбия

Среци с министрите на образованието и на човешките и малцинствени права

Кметът Владимир Захариев и зам.-кметът Стефан Стойков миналата седмица в Белград провели официални срещи с министъра на образованието, науката и технологичното развитие и първи вицепремиер Бранко Ружич и с министърката за човешки и малцинствени права и обществен диалог Гордана Чомич.

Кметът Владимир Захариев изрази задоволство от проведените срещи и изтъкна, че на срещата с министър Бранко Ружич са били обсъдени възможностите за реализация на вече започнати, както и на нови проекти в основното училище и Гимназията в Босилеград. „Разисквано бе и разрешаването на административно-технически въпроси и искиове, подадени от образователните институции в

нашата община, както и възобновяването на училищни обекти на територията на босилеградска община”, заяви той.

Говорейки за срещата с министърката Гордана Чомич, Захариев посочи, че Министерството за човешки и малцинствени права и обществен диалог е ново министерство в правителството на Република Сърбия, което представлява и нова възможност за нашата община. „Министърката Чомич ни предложи предоставяне на експертна помощ от служители в министерството при изготвянето на проекти, с които нашата община догодина ще участва в конкурси на министерството и на други домашни и международни институции и организации”, изтъкна кметът.

П.Л.Р.

Новогодишно приветствие на председателя на НС на българското национално малцинство в Сърбия Стефан Стойков

Скъпи сънародници,

Изпращаме годината, в която света захапана пандемия от ковид-19. Въпреки че всички сме в състояние на страх, безпокойствие и неяснота, положихме максимални усилия в борбата срещу невидимия враг. Смятам, че трудностите и предизвикателствата ни дадоха безценни уроци и ни направиха по-силни, по-устойчиви и по-мъдри.

Отива си годината, в която отново показахме, че можем да превъзмогнем пристрастията и различията, обединени от достойни каузи. Показахме, че умеем да пазим и развиваме нашите корени и традиции, приобщавайки и младото поколение към тях.

Националният съвет на българите в Сърбия изказва голяма благодарност към държавното ръководство на Република Сърбия и съответните министерства, с които имаше отлично сътрудничество в реализацията на редица инициативи през 2020 година. Надявам се по

същия начин да продължим и следващата година.

Догодина ни очакват нови задачи и цели, които заедно трябва да постигнем. Нека да забравим разногласията, да загърбим различията, да отстояваме доброто и позитивното, демократичните ценности и европейско бъдеще на Република Сърбия.

През 2021-ва в Сърбия предстои преброяване на населението и по този повод призовавам всички сънародници, които живеят в различни крайща на страната, да вземат активно участие и да се определят като българи.

На всички сънародници и на всички граждани на Сърбия пожелавам здраве, щастие и благополучие през настъпващата 2021 година!

Стефан Стойков
председател на НС на българите в Сърбия

Изказването на Стефан Стойков на конференцията по повод Международния ден за правата на човека в Белград

Сред говорителите на срещата, която по повод 10 декември - Международния ден за правата на човека, бе организирана от Министерството на човешките и малцинствени права и обществен диалог в Палата на Сърбия в Белград, бе и Стефан Стойков - председател на Координацията на националните съвети на националните малцинства и председател на НС на българското малцинство в Сърбия.

В Конференцията участваха премиерката на Сърбия Ана Бърнабич; министърката за човешките и малцинствени права и обществен диалог Гордана Чомич; шефът на Делегацията на ЕС в Сърбия Сем Фабрици, голям брой други министри, представители на ООН и Съвета на Европа в Сърбия, представители на неправителствения сектор и др.

Стойков говори по темата „Препоръките на националните съвети на националните малцинства с цел защита на човешките права по време на пандемията”. Между другото той изтъкна:

-Координацията на националните съвети на националните малцинства е представителен орган на 23 национални съвета в Република Сърбия, който представлява около 1 милион членове на национални общности, граждани на Република Сърбия.

Честването на 10 декември - Международния ден на правата на човека е изключително важно за принадлежащите към националните малцинства в Сърбия. Вярвам, че многообразието на националните общности представлява богатство, но също така носи със себе си и множество предизвикателства.

Въпреки времето на пандемия, което влияе върху нашето ежедневие, животът не спира и всички трябва да работим заедно, за да осигурим безпрепятствено упражняване на правата на нашите малцинствени общности. Вярвам, че в тези трудни времена всички ние сме длъжни да проявяваме солидарност и да участваме в подкрепата и защитата на населението. Въпреки че националните съвети нямат правомощия в областта на здравеопазването, през изминалия период те се опитаха да предоставят необходима помощ на своите културни, медийни и образова-

телни институции, както и на членовете на национални общности, чиито нужди са се променили, но не са намалели. Националните съвети изиграха основна роля в организирането и провеждането на онлайн обучение на езиците на националните малцинства, както и в информизирането на малцинствените езици.

В резултат на епидемията от коронавируса националните съвети бяха принудени да променят режима си на работа при условията на социалното дистанциране и изолация. За да могат съветите да упражняват правомощията, установени в конституцията и законите, в сферата на образованието, културата, информирането и официалната употреба на малцинствените езици и писма, е необходимо стабилно финансиране, което е изключително важно, но не и от решаващо значение. Благодаря на Република Сърбия, че не намали средствата за разходите на националните съвети за тази година в този труден момент, както за Сърбия, така и за целия свят.

Отбелязвам, че е необходимо и да се обърне специално внимание върху участието на членовете на националните малцинства в органите на държавната администрация.

Една от основните задачи пред нас е преброяването на населението в Република Сърбия, което ще се проведе през 2021 година. Всички малцинствени общности говорят за спад в броя на техните членове и считам, че е необходимо националните съвети да вземат по-активно участие в самия процес на преброяване и в провеждането на положителна кампания за свободно изразяване на гражданите.

Аз съм винаги оптимист и вярвам, че съответното министерство и правителството на Република Сърбия ще бъдат силни и надеждни партньори, както на Координацията на националните съвети, така и на всички национални съвети. Също така изразяваме и благодарност към Европейския съюз, Съвета на Европа и мисията на ОССЕ за тяхната подкрепа при упражняване на човешките и малцинствени права за всички граждани и гражданки на Република Сърбия.

П.Л.Р.

Новогодишно пожелание на кмета на Община Босилеград Владимир Захариев:

Скъпи съграждани,

От името на общинското ръководство и от свое лично име, най-сърдечно ви поздравявам с настъпващите Новогодишни и Коледни празници и ви пожелавам крепко здраве, щастие и благоденствие!

Благодарение на отличното ни сътрудничество с президента Александър Вучич, със съответните министерства, с ръководството на СНС и с председателя на Изпълнителния съвет на СНС Дарко Глишич, през 2020 година успяхме да реализираме редица планове и проекти в нашата община.

Общинското ръководство заедно с държавните институции на Сърбия, както и с общинските организации и институции и гражданите, и през следващата година ще продължи да работи усърдно и да реализира още нови проекти в името на общата цел - създа-

ване на по-добри условия за живот на всички граждани в общината. Вече имахме срещи с една част от новоизбраните министри, с които разговаряхме за реализацията на проекти в нашата община през следващата година. Направихме договори за срещи и с други министри, на които също ще презентираме нашите предложения и ще поискаме помощ и съдействие за реализация на инициативите и проектите.

Нека да отстояваме принципите си, да проявяваме смелост, да сме изпълнени с вяра, надежда и любов, а в сърцата ни да царят доброта и съпричастност!

На всички граждани в общината честитя Новата 2021 г. с надежда да бъде по-добра и по-успешна и им пожелавам здраве, късмет и благополучие!

Владимир Захариев,
Кмет на Община Босилеград

Най-бедната страна в ЕС спрямо Евростат

Статистическата служба на Европейския съюз (Евростат) неотдавна публикува ново статистическо изследване, според което България е отново най-бедната страна в Европейския съюз. На второ място е Хърватия. Румъния, която по същото време когато и България стана членка на ЕС, е много по-добре в класацията.

Данните на Евростат показват, че 9 държави-членки са над средното ниво за ЕС по отношение на материалното благосъстояние на домакинствата. Според същите данни Люксембург е най-богатата страна в ЕС с 35% над средното ниво за ЕС. Следва Германия с 22%. Австрия, Дания, Белгия, Холандия,

Финландия, Франция и Швеция са в групата държави, които имат реално индивидуално потребление от 9 до 18 процента над средното за ЕС.

От Евростат коментират, че резултатът на Люксембург е изкуствено завишен от големия брой чуждестранни работници, които работят там и така увеличават брутният вътрешен продукт на страната, но не живеят там и по този начин намаляват броя на хората, между които се разпределя БВП.

България има най-ниска покупателна способност на глава от населението - 38 единици, а Румъния е предпоследна с 41 единици.

С.Дж.

По-ниска безработица през ноември в България

Благоевград е част от статистически най-богатия регион в България, но често остава в сянката на столицата. Заеетостта е рекордно висока, безработицата е ниска, местните университети предлагат добро образование. От друга страна заплатите са по-ниски от заплатите в столицата. В областта Благоевград са в момента обявени над 500 свободни работни места, от които най-много служители се търсят в Гоце Делчев и Благоевград.

По данни на Регионалната служба по заетостта в Благоевград най-много свободни работни места има в сферата на услугите, търговията, както и в обувната и шевната промишленост. Регистрираните безработни в региона са над 16 000, което е около 11%. Половината от

общия брой регистрирани безработни са на възраст между 30 и 50 години. Това са лица, които лесно се реализират на пазара на труда, но не така стои въпросът с хората над 50-годишна възраст.

Регистрираната безработица в България през ноември е 6,7 на сто. От края на извънредното положение това е най-ниската стойност на безработица. През ноември броят на започналите работни места безработни достига 17 343, като в сравнение със същия месец миналата година се отчита ръст с 13 на сто.

В България през октомври тази година безработицата е била 5,7 на сто, което е спад спрямо 6,2 на сто през септември, но е повишение спрямо 4,2 на сто през октомври миналата година.

С.Дж.

„Въвеждане на съвременни образователни технологии в обучението по български език в Белградския университет“

„Благодарение на Помощта за развитие фонетичният кабинет по българистика е най-модерният в Белградския университет“, заяви Деканът на Филологическия факултет на Белградския университет проф. д-р Йелена Костич-Томович на церемония по откриване на кабинета.

За пръв път от 1964 г. насам, когато е създадена специалността и лекторатът по „Българистика“, се извърши цялостно обновяване и осъвременяване на материалната база.

Ремонтът и доставянето на новото оборудване бяха изпълнени по проект „Въвеждане на съвременни образователни технологии в обучението по български език в Белградския университет“.

Проектът на стойност 21 000 евро е изцяло финансиран по Програмата Официална помощ за развитие на

българското правителство.

Посланикът на България в Сърбия Радко Влайков се присъедини към високата оценка на преподавателите и студентите за новата придобивка. Общо е и мнението, че въвеждането на съвременни средства за обучение ще повиши интереса към изучаването на български език в Белградския университет. Новият фонетичен кабинет ще е от полза както за студентите, така и за преподавателите, подчерта българският дипломат.

Заедно с проф. д-р Йелена Костич-Томович и с ръководителя на Катедрата за сръбски език с южнославянски езици проф. д-р Александър Миланович, посланик Радко Влайков обсъди новите възможности пред обучението на български език, които се откриват с реализирането на този проект.

Красен Юруков, съветник

Босилеград

Хуманитарни пакети за социално слаби пенсионери

За 130 социално слаби пенсионери от Босилеградско са осигурени хуманитарни пакети с хранителни продукти и препарати за хигиена, които сдружението на пенсионерите в града осигури посредством Фонда за социално и пенсионно осигуряване на Сърбия. В сдружението изтъкват, че всеки пакет е на стойност от 820 динара и съдържа по един литър олио, макарони, фиде, килограм захар, ориз, сол, сапун и прах за пране.

Председателят на босилеградското сдружение на пенсионерите Панайот Дойчинов, казва че с инициативата се цели да се помогне на най-бедните членове на сдружението. „И този път списъците с получателите на помощта бяха изготвени със съдействието на местните организации на сдружението, а самата подготовка и предоставянето на пакетите е ръководено от Комисията за социални и хуманитарни въпроси към нашето сдружение“, поясни той и

добави, че право да получат пакети са имали само пенсионери чиито пенсии са под 15 113 динара.

Подобна инициатива бе организирана и през юни, когато общината отпусна на сдружението около 100 хиляди динара, с които били закупени над 100 хуманитарни пакета с хранителни продукти и препарати за поддържане на хигиена, предназначени за бедни пенсионери.

По данни на пенсионерската организация в момента в нашата община има около 1 600 пенсионери. В сдружението изтъкват, че се надяват в бъдеще да имат по-тясно сътрудничество с ОО на ЧК и Общинския център за социални дейности, когато тези организации реализират инициативи за хуманитарна помощ на бедни лица от общината, понеже към категорията на социално слабите принадлежат и една част от пенсионерите.

П.Л.Р.

Инициатива на босилеградския художник Любиша Пенев

Благотворителен Коледен търг на картини

В навечерието на Коледните празници босилеградският художник Любиша Пенев организира онлайн благотворителен Коледен търг-разпродажба на свои картини. Той изтъква, че събраните средства ще предостави на местната организация на Червения кръст в Босилеград за подпомагане на деца и възрастни в неравностойно положение.

Желаещите да станат притежатели на някоя от изключителните творби на босилеградския художник, могат да ги разгледат на страницата му във Facebook - "Ljubisa Penev". При закупуване на определена картина, достатъчно е да бъде отбелязано името на купувача и съответно дали приема първоначално определената ниска цена, или ще наддаде над нея. Всички предложени картини са техника акварел.

Днес, когато целият свят се сблъсква с пандемията от ковид 19 и когато всичките критерии за доброто и лошото са подложени на сериозно изпитание, с тази хуманна инициатива Пенев ни напомня, че все пак сред нас има хора с високи морални ценности, които желаят да помагат на други.

„Изкуството винаги е било част от живота ми във всичките си форми и е оставило своето отражение върху всичко,

което правя. Като художник, за мен най-голямо щастие и удовлетворение носи да видя как моето изкуство достига до сърцата на хората, а Коледа прави нещата по специални за такива начинания“, сподели Пенев.

П.Л.Р.

Босилеград

Общината зарадва малчуганите в ОУ и детската градина

По повод предстоящите Новогодишни и Коледни празници и тази година Община Босилеград осигури подаръци за учениците от началните класове в основното училище и малчуганите в детската градина.

Пакетчетата с лакомства, учебни помагала и играчки на учениците от първи до четвърти клас в централното училище в града връчи директорът на училището Методи Чипев в последния учебен ден от първото полугодие. Той им пожела да бъдат здрави, послушни и винаги усмихнати през Новата 2021 година и изказа благодарност към общината, която традиционно всяка година осигурява новогодишни и коледни подаръци за най-малките ученици. Чипев изтъкна, че тази година общината е предоставила общо 170 пакетчета за учениците в града и в подведомствените училища в селата.

Поради пандемията този път изостаंना традиционните новогодишни представления, а тържественото връчване на подаръците се проведе при строго

спазване на протиепидемичните мерки.

Община Босилеград и този път в навечерието на Коледните и Новогодишните празници обезпечи подаръци и за малчуганите в Детската градина „Детска радост“. Около 80 пакетчета със сладкиши и играчки бяха връчени на децата от предучилищния курс в Босилеград и в подведомствените паралелки в селата, както и на малчуганите до 5-годишна възраст, които са в целодневен престой в детската градина в града.

За разлика от основното училище малчуганите в детската градина изнесоха новогодишна програма, на която обаче поради спазване на протиепидемичните мерки за борба с Ковид 19 не присъстваха техните родители и приятели. Въпреки специфичните условия учителките се бяха постарали децата да усетят вълнуващи мигове в последния учебен ден от заминаващата година.

П.Л.Р.

Босилеград

Отзоваха се двадесет доброволци

Двадесет кръводарители се отзоваха на последната тазгодишна кръводарителска акция, която Общинската организация на Червения кръст в Босилеград миналата седмица организира заедно с Института за кръвопреливане от Ниш. Инициативата се проведе в заседателната зала на Общинската администрация при строго спазване на всички протиепидемични мерки.

В знак на благодарност Община Босилеград за всички кръводарители подигури по една тениска, почерпушка и бон за обяд на стойност 500 дин.

В ОО на ЧК изтъкнаха, че въпреки

трудната епидемиологична обстановка и този път кръводарителите са потвърдили своята хуманност и са взели участие в инициативата. Сред участниците била и една жена, която за първи път дарила ценната течност.

Това бе четвърта и последна кръводарителска акция за текущата година, която ОО на ЧК проведе в съдействие с Института по кръвопреливане от Ниш. През 2020 г. в Босилеград бяха организирани и три акции в сътрудничество с Военномедицинската академия от Белград и общината.

П.Л.Р.

ОУ в Босилеград реализира нов проект за учениците-мигранти

«Дигитално училище - съвременно обучение»

Основното училище «Георги Димитров» в Босилеград реализира проект «Дигитално училище - съвременно обучение», който се изпълнява в рамките на програмата «Подкрепа на ЕС за управление на миграциите в Сърбия», която Министерството на образованието, науката и технологичното развитие на Република Сърбия реализира с подкрепата на Европейския съюз. Целта на проекта е подобряване на качеството на обучението на мигрантите и създаване на подходящи условия за тяхната успешна социализация и социална интеграция, запознаването им с нашата култура и традиция, както и усъвършенстването на учители за успешно провеждане на обучението на ученици-мигранти.

В рамките на проекта, чиято реализация продължава 10 месеца, е планирано организиране на семинари за учители на тема «Мултимедийни съдържания в процеса на обучението», подготовка на ученици от Босилеград и мигрантчета за самостоятелно изгот-

вяне на видеопрезентации, запознаване с културата и традицията на Босилеградско и Южна Сърбия и с културата и традицията на страните, от които идват учениците-мигранти. Проектът включва и закупуване на 5 компютъра, един дигитален фотоапарат, ученически чанти, тетрадки и други пособия, тениски и шорти за мигрантите.

Тази програма се реализира в училищата, в които се учат мигранти, а в нашето училище през последните няколко години уроци посещават между 5 и 10 деца, които временно пребивават в Приемният център за мигранти в обектите на старата болница в Босилеград.

Босилеградското основно училище и миналата година реализира проект за ученици-мигранти под название «Качествено обучение - модерни класни стаи», като част от програмата «Подкрепа на ЕС за управление на миграциите в Сърбия».

П.Л.Р.

Продължават мерките в България

На редовния седмичен брифинг, в който участваха министърът на здравеопазването Костадин Ангелов, както и министърът на образованието Красимир Вълчев, министърът на икономиката Лъчезар Борисов и министърът на труда и социалната политика Деница Сачева взеха се решения за разпространението на коронавируса в България. Най-важните мерки, които предложиха, са нощните заведения, игралните зали и казината да останат затворени до 31 януари. Ресторантите и спортните зали също ще останат затворени до 31 януари 2021 г. Продължава забраната за МОЛ-овете, с изключение на банки, аптеки и магазини на телекомуникационни компании, където се плащат сметки, които се намират в тях. Продължава

забраната за събития, конференции, конгреси, която ще важи до 31 януари.

От 1 януари ще отворят театри, музеи, галерии и кина при заетост 30% от капацитета им. От 4 януари ще отворят детските градини, яслите, а учениците од 1-ви до 4-ти клас ще тръгнат на училище.

Последната седмица броят на новозаразените в България леко намалява, но броят на починалите е висок, и по думите на главния здравен държавен инспектор Ангел Кунчев заболяемостта в България е 438 на 100 000, което я отрежда на 14-о място в Европа и на трето място на Балканския полуостров. По смъртността заради коронавируса България е на второ място в ЕС и на първо на Балканския полуостров.

С.Дж.

Нишкият университет 142-ри в класацията „Топ университет“

Нишкият университет заема 142-ро място сред най-добрите университети в класацията QS World University Rankings за Източна Европа и Централна Азия. В класацията са ранжирани общо три сръбски висши училища, като Белград-

ският университет заема 60-та и Новосадският 119-та позиция.

От българските университети най-добре е ранжиран Софийският университет „Св. Климент Охридски“.

С. Бойкова

В Звонския край

Има заболели от коронавируса, но няма смъртни случаи

В Звонския край, в Бабушничка община, в който живеят предимно представители на нашето малцинство в Сърбия, са регистрирани няколко лица с положителен тест за коронавирус, но те са били леко заразени, били са в самоизолация, така че смъртни случаи от вируса тук не са регистрирани, сподели в изявление за вестника ни един от водачите на българското малцинство в този край и член на Общинския изпълнителен съвет в Бабушничка община Иван Таков.

Той уточни, че случаи на заразяване

с коварната болест е имало предимно в тамошните села Ракита и Пресека.

В по-нататъшното изказване Таков сподели, че жителите на селата в Звонско нямат проблеми със снабдяването с продоволствия, съответно, че тамошните магазини работят в съответствие с установеното в условията на пандемията работно време и че жителите стриктно и съвместно прилагат мерките за защита от заразяване, носейки маски и спазвайки физическа дистанция.

Б. Димитров

Репортаж

Дочаках да заплача за Цариброд и царибродчани!

(или: Сега ще дойдат нашите!)

Искам да ви разкажа една приказка. Кой иска и има време да я прочете, нека да я прочете. Кой не иска или пък няма време, не е зор да я чете и хаби времето си. Веднага се питате каква е тематиката, нали? Бих искал да ви разкажа нещо във връзка с 2020 година. По-трудна година в живота си не помня да съм изживял, макар че съм прекарал много трудни години. Опитът ми говори, че всяка година, която има един ден повече от обикновената, в живота ми се е оказала трудна. Всяка четвърта година нещо много лошо знае да ми се случи. Тъй като предчувствието ми е по-силната страна, още в началото на тази година няха предчувствие, а направо осъзнавах (ах, пак написах погрешната дума, по-удачно беше да употребя глагола „зная“, респективно облика му в съответното време за този контекст на приказката ми – „знаех“), че нещо лошо ще (ми) се случи. Не, не съм Ванга, недейте погрешно да ме разберете, нямам аз толкова голямо предчувствие като нея, но все пак съм с ярко предчувствие. Така съм се родил май. Казват, че когато съм бил много малък, една моя роднина за мен е говорила: „Мале, това дете е толкова чувствително, сякаш усеща как тревата расте“.

И още нещо бих искал да поясня, за да не бъда пак грешно разбран – не казвам, че съм умен или, недей си Боже, прекалено умен, нито пък казвам, че съм интелигентен или, недей си Боже, прекалено интелигентен. Не! Аз съм скромен човек и такъв искам да си остана и занаят пред. Само съм казал, че предчувствам нещата, вероятно повече от мнозина останали хора.

И случи се тази беда, тази бяла, тази крастава ситуацията

, която предчувствах, че ще се случи. Пандемията на коварния коронавирус се случи и загрози, разтърси, провали..., не само моя, но и животите на милиони и милиарди жители на тоя свят. Не, не съм загубил някой близък заради вируса. На хора се случваха много големи катастрофи – оставаха без най-милите си, няхаха възможност да ги видят, да се простят с тях, да ги целунат, да ги изпратят до вечните им домове... Ужас!

Случи се тази година това, което предчувствах, че се случи. Но се случи и нещо, което все пак не предчувствах, че ще се случи. Кое пък сега не съм можал да предчувствам, а толкова настървено потенцирам, че съм със силно предчувствие? Първото, това, което можах да предчувствам, бе това, което се случи с майка ми. Възрастна жена, малко недисциплинирана по отношение на начина на живот, който жена с толкова години зад гръба си трябва да води. През септември изживя тежък, но за мое щастие не и пагубен мозъчен удар (или мозъчен инфаркт, както това название в медицината също се употребявало,

а аз доскоро съм мислил, че думата инфаркт се ползва само в случаи, когато сърцето колабира в по-малка, по-голяма или тотална степен). Хъм, благодаря за въпроса ви, сега майка ми е (не)малко (!!!) по-добре! Пардон, стори ми се, че ме питахте това, а ако все пак не ме питахте, а аз ви го казах, тогава нищо, извинявам се, бадява ви го казах, забравете!

Да, тази моя трагедия до голяма степен можах да предположа,

че ще се случи, да предчувствам, че ще се случи, но не можах да предчувствам, няхах мощ това да го предчувствам, „предаде ме предчувствието“, че и на мен един ден може да се случи да заплача за Цариброд и царибродчани. А все пак се случи. Е, как се случи? След като изживя мозъчния удар и 15 дни прекара в болницата в Пирот, месец дни я гледах у дома си, след което се наложи да я заведа на контролен преглед пак в болницата в Пирот. И отидох пак в Здравния дом в Цариброд, за да питам имам ли право на линейка, предвид, че майка ми след удара остана неподвижна. И нямаше проблем. Една медицинска сестра, която е задължена да се грижи за превозването на пациентите с линейките на ведомството, мисля, че казаха, че името ѝ е Марияна (дано не съм сбъркал името, тъй като в последно време се случва често да забравям някои неща, понеже съм пренатоварен, поради разбираеми причини, нали?) толкова педантично или, да бъда още по-прецизен, перфектно организира превоза до Пирот. Каза, че имам право на линейка,

каза, че линейката да я чакаме с майка ми в седем часа сутринта... И наистина така се случи. В седем часа сутринта на следващия ден линейката (царибродската линейка, линейката на царибродския Здравен дом) ни чакаше пред портата. И още нещо ми каза тогава сестра Марияна: „Ние ще ви закараме до Пирот, ние оттам и ще ви върнем. Не знаем обаче в колко часа точно ще ви върнем, но ще контактуваме по телефон и ще уговорим навреме завръщането ви.“ Контролният преглед приключи, аз и майка ми в болницата чакахме да ни върнат. Позвъня телефонът ми, обадиха се от Здравния дом в Цариброд и ми казаха, че линейката ще дойде в толкова и толкова часа и ще ни върне в Цариброд, до дома ни. Майка ми беше в болнична количка, беше ѝ много студ, макар че бяхме взели топло одеяло. Настърхваше от студ. Казах ѝ: „Сега ще дойдат нашите“. А тя, такава болна, „малко (или малко повече?) чукната в централата“, уплашена до крайност, загубена и във времето и пространството, отпрати към мен един изключително смислен въпрос: „А кои са нашите?“. Е, в момента, в който ѝ отговорих: „Царибродчани, мамо! Царибродчани са нашите!“, не можах вече да задържа сълзите. И тя започна да плаче. Плакахме заедно за нашите. За нашите, за царибродчани! Е, това не съм можал никога да предположа - че ще заплача за Цариброд и царибродчани. А, ето, случи се! Следователно, в живота нищо не се знае! Всичко е възможно! Тези наши сълзи отразяваха чувството ни, че принадлежим към някоя общност, че принадлежим към някой, или към някого, или към някоя. Че не сме сами! В този случай, в този труден момент за нас двамата, най-конкретно означаваше това – че принадлежим към царибродчани!

Ето, аз плача и сега, докато пиша тази статия

, припомняйки си за това, което тогава се случи. Вече неznam, толкова съм объркан напоследък и не мога

да преценя правилно дали и нататък плача за нашите, дали малко съм гузен, защото може би до тази тъжна случка за мен май не винаги съм се отнасял най-адекватно (или най-коректно) към нашите или пък нервите ми междувременно малко се поразхлабиха (и това не е изключено, признавам си!). Може би тези мои сълзи са смесица от всичките три посочени посоки на размишление. Във всеки случай аз никога не съм се срамувал да плача, макар че, както казват глупаците, мъжете не трябва да плачат. Плачът, това някога и някъде (мисля, че ставаше дума за университетски учебник) го бях прочел, представлява своеобразен катарзис или процес на психологическо изпразване, което има и лечебно свойство, съответно не е (само) отражение на слабост.

Иска ми се тук и сега малко „да поузурпирам“ страниците на вестника, за да бих благодарил на младия царибродски лекар Ненад Стоянов, който припозна, че при майка ми става дума за мозъчен удар и веднага я изпрати в пиротската болница, след това на изборния ми лекар Никола Йорданов, който май повече се грижи за моето здраве, отколкото се грижа самия аз и който, за съжаление, неотдавна остана без своята майка, на медицинската сестра Марияна, младите шофьори на линейките от Здравния дом в Цариброд...

Иска ми се тук и сега да честитя Новата 2021 година на всички царибродчани (включително и на тези, които ме ухапваха за сърцето в миналото, тъй като аз знам и съм способен да прощавам на всеки), както и да се извиня публично на всеки царибродчананин, който си спомни, който е чувал, че някога и някъде нещо съм казал срещу Цариброд и царибродчани. Срещу моите царибродчани.

Да сте живи и здрави царибродчани, където и да сте!

Мои царибродчани!!!

Б. Димитров

Посрещаме Рождество Христово!

Да се стараем постоянно да сме близо до Господа

Тази година може би с по-силни от всякога чувства очакваме най-светлия християнски празник Рождество Христово (Коледа). По-силна от всякога е и надеждата ни той да разпилее злото, което ни сполетя. Коледа е същата, тя не се променя, обстоятелствата са по-различни, обаче наша задача е да не позволим нищо да ни отдалечи от нея. Нищо не трябва да ни попречи да празнуваме и то по-сплотени от всякога. Разбира се, празненствата започват с Бъдни вечер – семейството се събира и се подготвя да дочака деня, в който става най-чудесното събитие в историята на човечеството - идването на Бог на земята. Подготовките подразбират и спазването на традициите, които са ни оставили нашите предци, за да ги запазим за нашите потомци. Да си припомним за най-важното и най-характерното във връзка с празника.

Като семеен празник Бъдни вечер носи със себе си много спомени и традиции. Не малка част от символиката на празника е представена на трапезата, която трябва да е богата, но постна. Задължително на масата присъства домашно приготвена питка с пара - боговица (сръб. чесница), която по традиция се разчупва от главата на семейството. В нея се поставя обикновено сребърна пара, та при разчупването, в чийто къшей се падне парата, се смята, че той ще бъде носител на благоденствие, щастие и радост през годината. Някъде разстилат слама на пода и слагат на нея софрата в спомен за Витлеемските ясли, в които се

е родил Богомладенецът Исус Христос. Преди да започне вечерята на софрата се поставя паница с варено жито, на което се закрепя запалена свещ. Стопанинът или най-малкият чете Господнята молитва «Отче наш...», прекаждат трапезата и запяват тропара на Рождество Христово:

„Твоео рождество, Христе Боже наш,
озари света със светлината на познанието.
Защото в него онези, които служеха на
звездите,
от звездата се научиха да се поклонят на Тебе,
Слънцето на правдата,
и да познават Тебе, Истока от висините.
Господи, слава на Тебе!“

Тъй като празникът Бъдни вечер е посветен на дома, на огнището, същественото при него е събирането на семейството. Събрани заедно в мир, любов и благоговение членовете на семейството очакват раждането на Божия Син. Не толкова важна е телесната храна, тя само съпътства онази духовната, която не позволява да се чувства никаква глад или празнота вътре в душата. Празникът не е само в устройването на хубава семейна вечеря, подаръци и украсено коледно дърво, а преди всичко е участие в посрещането на рождеството на Богомладенеца. Участие литургично, богослужебно, с което изразяваме своята пълна християнска радост. Защото, ако Христос не бе се родил, не бе живял, умрял и възкръснал, то „по думите на великия апостол Павел, празна е нашата проповед, празна е и вашата вяра“.

Явяването в пълт на Божия Син

Изпълнява се обещанието, дадено на съгребилите наши праотци и на ветхозаветните патриарси. Открива се „тайната, умълчавана от вечни времена“,

за всички нас и за цялото творение настъпва „благоприятната Господня година“.

Св. апостол Павел великата тайна пояснява със следните думи: “Когато се изпълни времето, Бог изпрати Своя Син (Единороден), Който се роди от жена и се подчини на закона, за да изкупи ония, които бяха под закона, та да получим осиновението” (Гал. 4:1).

Към този живот, който ни носи великото и дивно тайнство на Боговъплъщението, към победата над смъртта и наследяването на вечния живот в Божието царство сме призвани всички ние, които сме преминали през банята на светото Кръщение в името Христово, които се подвизаваме във вярата и се спасяваме в Христа.

Светът се разделя на епохата, когато е живял без Христос – преди Христа, и след Христа, когато Божието Слово се е въплътило. С раждането на Христос, с Неговия живот и последвалите смърт, възкресение и възнесение, бе спасен човекът. Затова празникът е толкова важен за нас. Рождественският пост, който започва четиридесет дни преди Рождество Христово, се появява, за да може християните да се подготвят да посрещнат раждането на Спасителя на света.

Ето как е станало това всерадостно и велико събитие

Непосредствено преди да се роди Младенецът римският император Август заповядал да се направи народно преброяване в цялата обширна империя. Всеки отивал да се запише в онова място, където бил роден. Йосиф трябвало да отиде във Витлеем, бащиния Давидов град.

Витлеем бил незначителен град в околностите на Йерусалим. През време на преброяването той се оказал малък да побере дошлия в него народ. Йосиф

това е възстановена камбанарията. С почти непрекъснатите през изминалите няколко години капиталовложения в църквата „Св. Илия“ и околността ѝ, звончанци цял ден този верски обект да превърнат в манастир.

Нека да отбележим, че българската държава посредством посочената дирекция, както и други органи и институции, през последните години максимално се старае да помага на звончанци, както подкрепя начинанията им, както в

и Мария не могли да намерят място в гостоприемницата и били принудени да се подслонят извън града в една пещера, където нощно време пастирите затваряли добитък. Тук Мария родила Сина си, повела Го в пелени и Го положила в яслите, където били привързани осел и вол, които със своето дишане съгрявали божествения Младенец.

Първата вест за това велико събитие ангелите съобщили на смирените пастири, които недалече от Витлеем пазели в полето стадата си. Ненадейно те видели на небето чудна светлина, и ангел Божи им се явил в небесна слава. Бедните пастири се уплашили от чудното видение, но ангелът им казал:

«Не бойте се! Ето, благовестя ви голяма радост, която ще бъде за всички човеци! Защото днес ви се роди в града Давидов Спасител, Който е Христос Господ. И ето ви белег: ще намерите Младенец повит, лежаш в ясли» (Лука 2:10).

Щом ангелът произнесъл тия думи, изведнъж се появило множество небесни сили, които хвалели Господа и пеели:

«Слава във висините Богу, и на земята мир, между човеците благоволение!»

Когато се прекратило чудесното явление, изумените и зарадвани пастири си казали един на друг: «Да идем до Витлеем и да видим случилото се там, за което ни възвести Господ!» Като дошли до пещерата, те намерили Младенеца, лежаш в ясли, поклонили Му се и след това разказали на всички за това, което видели.

Така станало Рождеството на Исуса Христа, нашия Господ, благопожелаваме на всички вас, скъпи читатели, крепко здраве, бодър дух и благословени от Бога успехи във всяко богоугодно и доброполезно начинание! Може би сме в затруднение, но не смеем да се отчайваме, Господ е всемогъщ!

Честита Коледа - Христос се роди!

Подготви Д. Христова

Добра новина за българското малцинство в Звонско и в Сърбия като цяло

Възстановена Църковна община Звонци

След около 100 години, съответно от присъединяването на Звонския край към Кралство на сърби, хървати и словенци, е възстановена Църковна община Звонци. Инициативата е реализирана с разрешението и благословията на Нишкия владика г-н Арсений. За председател на Църковния съвет е избран един от лидерите на българското малцинство в Звонско Иван Таков.

В разговор за вестника ни той сподели, че възстановяването на Църковната община Звонци представлява историческо събитие за българите не само в тази част на Сърбия, но и за цялата българска общност в страната. Благодарни на Нишкия владика за решението да се възстанови Църковната община, както и за благословията му. Сподели, че решението сърдечно е приветствано от страна на представители на Министерството на външните работи на Р България, както и от Дирекция „Вероизповедания“ към Министерския съвет.

Църковната община обхваща седем села в Звонски край – Звонци, Ракита, Нашушковица, Ясенов дел, Берин извор, Пресека и Вучи дел; и шест села в Цариградско – Трънски Одоровци, Поганово,

Драговита, Куса врана, Петачинци и Искровци. Понастоящем църковните храмове в общината представляват Погановски манастир, съответно, както гласи официалното му название, „Св. Йоан Богослов“, църквата „Св. Илия“ в с. Звонци, параклиса „Пресвета Богородица“ в с. Ракита, както и църквата „Св. Йоан“ в с. Трънски Одоровци. Църковният съвет има намерение да възстанови и църквата „Св. Петър и Павел“ в с. Куса врана, а има и други амбицирани планове за дейността си в бъдеще.

Иван Таков сподели пред вестника ни и информацията, според която само през изминалите две години за строителни работи върху и около църковните обекти в Звонско Дирекция „Вероизповедания“ е заделила 38 хиляди евро и то 22 хиляди за дейности в и около параклиса в с. Ракита, докато останалите средства са били предназначени за с. Звонци и тамошния храм „Св. Илия“. Понастоящем около параклиса в село Ракита се изгражда ограда, докато в двора на църквата „Св. Илия“ е изградена асфалтова пътека с дължина 60 метра, провеждат се работи във връзка с изграждането на конак в близост до църквата и др. Преди

областта на вярата, така и в областта на културата. Така например неотдавна са заделени седем хиляди евро за събиране и слагане в корици на около 5 хиляди църковни и други важни документи, печатани в миналото на български език в Звонско, докато КИЦ „Звонци“ е получил пет хиляди евро за купуване на носии за тамошното културно-художествено дружество, съответно фолклорния ансамбъл.

Б. Димитров

In memoriam

ОТИДЕ СИ ИСПОЛИНЪТ НА ТВОРЧЕСТВОТО

БЛАГОЙ ДИМИТРОВ /1931 - 2020/

СПОМЕНИ ЧУДЕСНИ

Много спомени, все свидни, чудесни, се отронват от мен, като листата на пъртопопинските върби, когато есенно време се разделят от разкошните си клони и гнездата на съквартирантите си, сойките и свраките... като слънчогледите, кокичетата, чистото небе, широкия хоризонт, изгревите и залезите на слънцето..., вълнуваха чувствената ти поетическа душа, от която като охридски перли, се отронваха твоите, дълбоко мисловни и прочувствени, стихове...

БРАЗДАТА, ТВОЯТА РАНА ДЪЛБОКА

Граничната бразда, която много рано те раздели и пропъди от огнището родно, от братята Веселин и Детко, от свидните майка и татко, от родната земя и рекичка ... Ти им посвещаваше всичко твое, дори и своята вещина и творческо умение, за да изгониш страховете и мъките ...

С неописуема мощ и енергия ни вдъхновяваше и нас от Издателство „Братство“ да подготвим за публикуване „Избраните творби“ на по-малкия му брат Детко, който живя и твори в Сански Мост и Сараево. Той ни препоръча чудесната преводачка Жела Георгиева, която също вложи много безсънни нощи и напрегнати дни, работейки върху превода на творбите на големия писател, на брат му Детко Петров, включен в поредицата на стоте най-известни писатели в тогавашна Босна и Херцеговина, в рамките на СФРЮ.

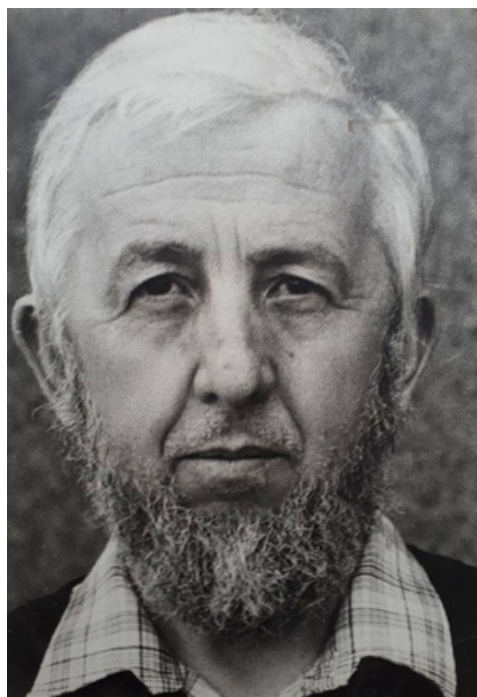

Портрет на Благой от Калин Николов, художник

С КУЛТ КЪМ РОДНОТО ЗАБЪРДИЕ

От първите си крачки, от думите мамо, татко, батко, братко ... и все до последните си жизнени и поетически терзания и упования, си остана все същия – поет, писател, съставител на антологията „С покрайнините на сърцето“, принципен и нравствено голям мислител и мъдрец ... отдаден и щедро раздаден на своя роден край, корените си - Забърдието ...

И винаги нащрек: със стихове, разкази, обзори, се изкачва по вървинките, препълнени с тръни, лъжи и клевети. И от всички водовъртежи излиза чист, озарен от удовлетворението си, че извършва нещо свещено, човешко, и като неговата Видлич планина, е исполин, голям човек, писател, будител ...

УНИКАЛНО КНИГОЗАТЕЛСКО НАЧИНАНИЕ

И въпреки разломните и кризисни години, Издателство „Братство“ се нагърби и успя с общи усилия да реализира това уникално начинание.

Благой винаги намираше време и неописуема воля да се срещнем в София, да пийнем по чашка домашна сливова, банскодолска, и да побеседваме за нашата малцинствена литература, особено за младите творци.

И как умееше и като творец и като редактор с мярка и уважение, да ги насърчи по пътищата на сложното им творческо развитие. Той пръв написа и ми даде да публикуваме в „Мост“ и „Братство“ обзора за най-известния царибродчанин, световноизвестния кинорежисьор Златан Дудов. Спомням си как и двамата сияехме от удовлетворението, причинено от приятната вест за Дудов...

НАСЪРЧЕНИЕ НА МЛАДИТЕ ТВОРЦИ

Или, когато говорехме с възхищение за младата поетеса Елизабета Георгиев от

СТРЪКЧЕ ЗДРАВЕЦ

Стръкче здравец с едно листо
Обикаля площадната шарения.
Зная защо,
виждам ръката, която го носи
през косите погледи на сергиите.

Стръкче здравец с едничко листо.
Ако някой го помирише,
може би ще си спомни наистина,
нещо красиво, нещо възвишено
все още живо и чисто.

Жалко, нищо нямаше да се случи

и тоя път.

Беше дълг денят.
Беше слънцето гладно и жадно,
та се опърли и камък, и пъпка.

Стръкчето здравец
клюмна главица и падна
от сухата длан на старицата.

И само, който не мина,
той не го стъпка.

село Смиловци. Той редактира първата ѝ стихосбирка „Чайките“ ... Много респектиреше и поезията на преждременно починалите поетеси Деница Илиева Николич и Биляна Цветкова Антова.

Живя и твори, само както той умееше
С мъдростта и щедростта си,
избликващ гейзер от сърцето му, като водите на Пъртопопинското врело, в което нашите баби, майки, лели и каки изпираха вълна от овцете порода Праменка, за да изтъкаят по-пъстри и по-здрави черги и килими за чеиза на дъщерите и внучките си, а той, пиейки от тази вода, добиваше сили и творческа мощ за писане, носейки заслужено приза - исполин на творчеството ...

Поклон пред лика и непреходното дело на Благой!

Денко Рангелов

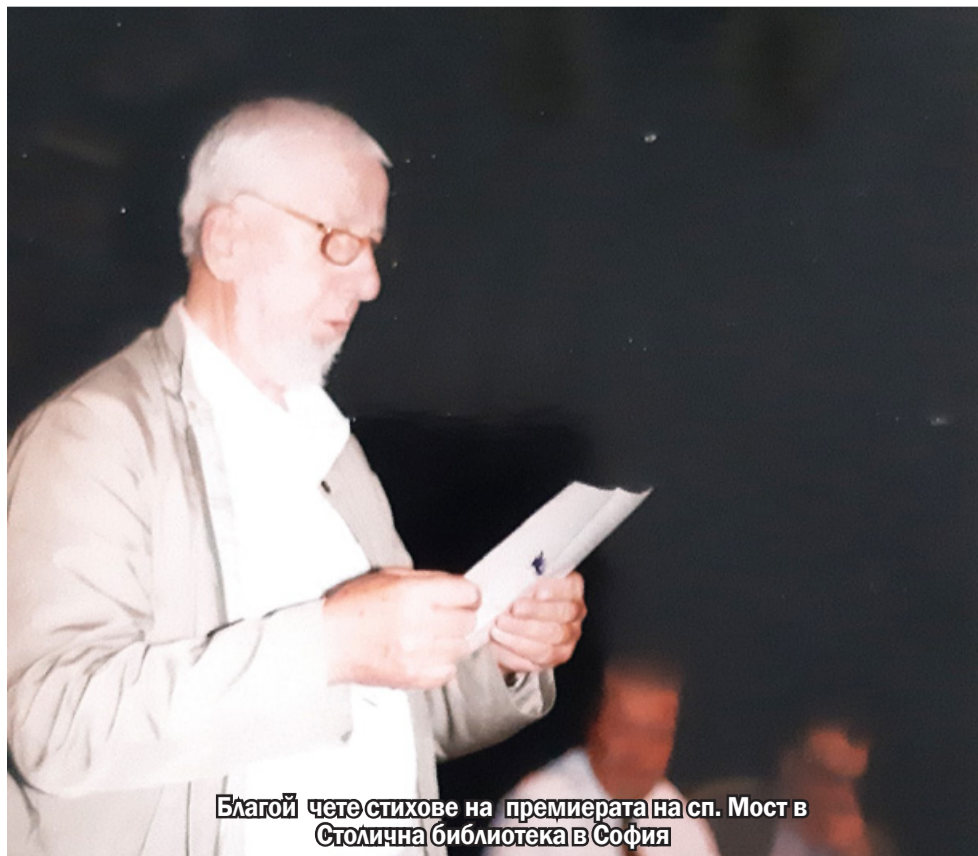
КЪМ РОДИНАТА

От детската си люлка побелял. Към теб се вирам,
Родино моя, обедняла и измъчена.
Разтворил се е сякаш ада и са пръснали вампири
По слънчевата шир, от луди радиации облъчена.
Какви синовни думи да ти кажа
През тия грозни гледки на промяната,
Когато в две тържествени посоки по паважа
Изчезва някъде или от някъде прибира се измяната?
Макар и притеснявана, нима не бе сита и обута,
Та всичко нечестиво е уста раззидало
Да плюе, да отрича, да разбута
Дори и птичите гнезда, понеже имат кално минало.
По-свидна си ми днеска в мъката си търпелива,
Страна, целуната от Ботевите четници
И пак орисана мизерията на духа да ни убива
И майката. Страшника раждала, да ражда клетници.

Обратни времена! На чуждото тепърва да се трудим!
Престъпниците да ни учат на решителност ...
Това е жив кошмар, от който някога ще се събудим
И няма да повярваме, че е било действителност.

/От Антологията „ПОЕТИ 2013“, Издателство „Български писател“, София, 2014 г./

СТИХОВЕ Благой Димитров

Благой чете стихове на премиерата на сп. Мост в Столична библиотека в София

МУСТАЦИ

-хумористичен разказ-

В съдебната зала. Съдията прекъсва врявата.

- Обвиняем Иван Зарич, Нела Савич е подала тѣжба срещу вас, в която ви обвинява, че на 25 декември миналата година, през нощта, докато е спяла, сте навлезли в апартамента ѝ и сте я обезчестили. В този момент тя преживяла голям шок и тежко душевно разстройство, от което все още не се е възстановила. Следователно вие сте окаляли честта ѝ и сте я направили за резил. Като доказателства прилага медицински удостоверения и полицейски протоколи. Предлага строга присъда и адекватно морално и материално обезщетение.

Имате ли възражение или някакъв коментар?

- Господин съдия, въобще не се чувствам виновен. Напротив, аз от всичко това излязох единствената жертва.

- Как?

- Госпожа Нела ми строши главата, та едвам останах жив. Три седмици прекарах в болницата. И аз предоставям съответно лекарско удостоверение. Тя трябва да бъде осъдена и да ми плати обезщетение за всичко преживяно.

Нела, силно възбудена, скача и с висок тон започва:

- Господин съдия, този, наречи го Иван, е тотален идиот!...Плаче.

- Госпожо Савич, тук няма идиоти, а страни в съдебен процес. Успокойте се.

- Как да се успокоя? Знаете ли през какъв кошмар съм минала? Може ли някой и да си представи как се чувства една честна жена, на която в апартамента ѝ посред нощ, докато спи, навлиза непознат мъж и я изнасилва!? Кой ще ѝ повярва на тази жена? Как мога да обясня на мъжа ми и на народа... Съсипал ми е живота. Не мога от срам на улицата да изляза.

- Господин Зарич, обяснете как сте влезли в апартамента на госпожа Нела.

- Не знам!

Смях в залата.

- Не е за смях, - продължете господин Зарич.

- Нищо не съм сторил съзнателно.

- Бъдете по-ясен.... Как и кога забелязахте, че сте в апартамента на Нела?

- Това го чух в болницата, когато полицията съставяше протокола.

Отново смях в залата.

- Моля за тишина и внимание, - каза съдията и продължи. - Не знаете и че сте правили любов с Нела?

- Не. Нела за пръв път я видях в болницата, когато полицията ни изправи лице в лице. Разберете, аз съм семеен човек, имам жена, деца. Аз съм честен човек, нито едно черно петно няма в биографията ми.

- Зарич, откъде ви на вас ключа от апартамента на Нела? - попита съдията.

- Какъв ключ? Казах ви, че не съм знаел нито коя е тази жена, нито къде живее.

- Госпожо Нела, заключвате ли входната врата нощно време?

- Да, редовно.

- Как не сте забелязали непознат човек в леглото си, а знаете, че мъжът ви е в командировка? Можете ли да обясните?

- Не знам. Аз имам здрав сън, гръм не може да ме събуди. Иван, мъжът ми, е често в командировка или е до късно с приятели по ресторанти. За да не ме събужда при влизане, изваждам ключа от вратата.

- Как разбрахте, че в леглото не е мъжът ви, а някой друг човек?

- По мустаците.

В залата смях.

- Обяснете.

- Казах вече, че мъжът ми се прибира късно, а често е пиан и за да не ме събужда, ляга до мен без да се съблича. Случва се пред зори да правим любов, макар че той е облечен. И тази нощ стана така. Бях сънлива и по навик не го погледнах. Когато приключихме, той посегна да ме целува, тогава усетих мустаци. Вцепених се! Та мъжът ми няма мустаци!?

В залата силен смях. Съдията предупреди присъстващите за внимание.

- И?

- Прилоша ми от изненада и страх. Когато отворих очи, над мен, на колене, непознат черномустикак мъж. Изпищях и в същия момент инстинктивно го блъснах с краката си. Той падна назад през кревата и с тила си удри в радиатора. Само веднѣж изхока тихо и млъкна. Хвана ме паника. Непознатият не показваше никакъв признак на живот. Радиатора облят в кръв. Бях убедена, че е мъртъв. Веднага се обадох на Бърза помощ. А тоя, от бързата, взе да ме разпитва по телефона: как се казва повреденият, на кой адрес живее, на колко години е, от какво е боледувал... Казах, че нищо не знам. На въпроса му, как се е случило това нещо, отговорих: ударил с главата си в радиатор. Кой го е бутнал? - продължи той. - Дамски крака - казах. Разбира се, те веднага осведомили полицията.

- Господин Боич, вас обвиняемия

Зарич ви е предложил за свидетел, твърдейки, че тази нощ сте били до късно на ресторант. Точно ли е това? - попита съдията.

- Съжالياвам за случилото се. Особено защото става дума за моите дългогодишни приятели Нела и Иван Савич. Вината е в прекомерното консумиране на алкохол. Вярно е, че с Иван Зарич останахме до късно в ресторанта. Много алкохол изпихме до момента, когато сервитьора каза, че заведението затваря и трябваше да си тръгнем. Иван не можа да стане. Нито знаеше къде е, нито с кого е. Опитвах се да му помогна, но той падна с лице върху масата, а след това се строполяса на пода. Сякаш беше мъртъв. Сервитьора ми помогна да го извлечем от ресторанта, а след това извиках такси.

- И?

- Казах, че много пихме. С мъжа на Нела, който също се казва Иван, често ни се случваше да останем в някоя кръчма до късно през нощта. Имахме ключове - той от моя, а аз от неговия апартамент, в случай единия да не може сам да се прибере, другия да го заведе до къщи, тогава отключва апартамента му, слага го в леглото, тихо заключва и си заминава без да събужда жена му. Нела имаше здрав сън, така че и не забелязваше кога и как се е прибрал мъжа ѝ. Жена ми пък е нещо съвсем друго. Винаги беше будна и правеше гюрунтия, а след това по няколко дни не приказваше с мен.

- Че каква връзка това има с Иван Зарич.

- Има. И тази нощ по навик, заведох Иван до тях, отключих апартамента, бутнах го до Нела и си заминах.

- Но, Иван, мъжът на Нела, не е бил с вас. Бил е в командировка.

- Това го разбрах, но беше късно. Именно сутринта, когато се събудих, взех да прекарвам през ума си случките от предишния ден и изведнѣж - шок! Вкамених се! Боже, какво сторих! Та аз, вместо Иван Савич, който е в командировка, край Нела съм сложил Иван Зарич! Веднага скочих и тръгнах към Нела. Когато пристигнах, Иван Зарич беше в безсъзнание и го качвах в линейка.

Смях, а след това мълчание.

- Аааа, ти си забъркал кашата! Ти, който толкова години не излизаше от къщата ни, ти си ме изложил и направил за резил пред хората! Ти унищожи живота ми! Сега ще ти покажа - извика Нела и с всички сили започна да ударя Боич с чантата си по главата.

Настава обща бъркотия.

Съдията прекъсва процеса и извиква

охраната.

На следващото разглеждане на делото, съдията предупреди присъстващите да се държат прилично и да не правят експеси, за да не предприема адекватни мерки. Но за такова предупреждение сякаш нямаше нужда - в съдебната зала владееше абсолютна тишина. Дори и между участниците в съдебния процес - Нела Савич и Иван Зарич, нямаше нетърпеливи погледи, нито пък някакво напрежение.

- Госпожо Савич и господин Зарич, може би има възможност да се сдобрите и така да сложим точка на процеса? - предложи съдията.

- Има, но по-хубаво ще ви го обясни госпожа Нела - отговори Зарич.

- Чудесно! Заповядайте госпожо Нела! - каза съдията.

- Господин съдия, - започна Нела и в същия момент думите ѝ взеха трудно да излизат от устата, гласа ѝ се разтрепери, така че се ядоса сама на себе си, че не може спокойно да каже това, за което вече няколко дена се подготвяше. Все пак, след като въздъхна дълбоко, успя да се поуспокои и продължи. - Известно ви е как ме изложи Иван Зарич в навечерието на миналата Нова година. След това ме обвини, че съм щяла да го убия, което беше върхът на безобразието. Мислех, че никога няма да му простя. Но, случи се нещо ненадейно. Иван Боич ни се извини, пое цялата вина върху себе си и ни покани вкъщи. Там бяха Иван Зарич и жена му. След началните взаимни обиди и псувни комуникацията тръгна нормално. Съгласихме се окончателно, че случилото се не може да се изправи и никой не го е сторил нарочно. И така простихме един на друг и решихме взаимно да оттеглим тѣжбите.

В залата ръкопляскане.

- Господин съдия, искам да кажа още няколко думи. Има една народна поговорка: „Всяко зло за добро“. Моята грозна случка донесе в брака ни нещо добро и промени изцяло живота ни. Мъжът ми Иван напълня, спря да пие, от работа се връща навреме и то в трезво състояние, не води пиани по домовете им, не отива в командировки, така че няма нужда да вадя ключа от входната врата. С други думи бракът ни, за който си мислех, че сме му сложили край, се укрепил. Иван стана внимателен и нежен, мил и мъжествен мъж, особено откакто пушна хубави черни мустаци.

Настана общ смях, придружен от силно ръкопляскане.

Симеон Костов

- 👉 Всички ние сме един свят, а всеки от нас е свят сам по себе си.
- 👉 Ако нямаше революции, светът нямаше да знае какво представлява властта на лудите.
- 👉 Това е жената на моите сънища. Изгубени.
- 👉 Благодаря на гостите, които ми позволиха да се чувствам като у дома.
- 👉 Когато някой седне върху таралежа, най-малко си мисли как точно върху него.
- 👉 Разбрах, че съм глупак в момента, когато помисих, че съм умен.
- 👉 От всички риби най си я бива тази в чинията.
- 👉 Написал е най-добра книга, не я е печатал. Затова е най-добрата.

Преди Нова година пускаме «Турски поток»

Президентът Вучич на съвместна пресконференция с министъра на външните работи на Русия Сергей Лавров в Белград във вторник (15 декември) заяви, че Сърбия разчита да започне да получава руски газ по газопровода «Турски поток» на 29-30 декември.

«Ще пуснем газ до края на годината, икономиката ни ще се развива и ще заеме първо място по растеж в Европа тази година и в следващите три години, уточни Вучич.

Изявлението на Вучич означава, че до 29-30 декември трябва да е готово

трасето на българския участък от «Турски поток», който в България наричат «Балкански поток». Участъкът е с дължина 474 километра.

Да припомним, България изгради своевременно мощностите, които й осигуряват възможностите да получава газ от «Турски поток». Забавяне при строителството на българския участък се получи заради обжалването на търгове. Сърбия е готова със своя 403-километров участък от продължението на «Турски поток» на своя територия.

С.Б.

Любопитно

Паста за зъби срещу COVID-19

Още от първия пик на пандемията от COVID-19 се заговори за използването на вода за уста в борбата срещу вируса. Научни доказателства за ползата от продукта за орална хигиена все още нямаше. А сега вече има повече яснота по въпроса, благодарение на учените от немския Ruhr University Bochum. Според проведеното от тях изследване, само някои марки вода за уста действат срещу COVID-19 и то ограничено.

За да можем да разчитаме на някакъв ефект, трябва да избираме терапевтични, медицински води за уста, които да съдържат хлорхексидин, пероксид, флуорид и етерични масла. Благодарение на антибактериалните си свойства, тези продукти убиват коронавируса, попаднал в устната кухина и по този начин ставаме и по-малко заразни за околните. Те обаче не елиминират инфекцията в цялото тяло. С други

думи, ако съвсем скоро, след като сме били в контакт с вируса (със сигурност без да разберем), се жабурим с вода за уста, има възможност да спрем пътя му. Но ако той вече е достигнал и инфектирал клетки в носа и долните дихателни пътища, този ефект няма как да се постигне, а размножаването му е неизбежно, предава New York Post.

Важно е също така уточнението, че жабуренето с вода за уста трябва да бъде с продължителност поне 30 секунди, за да може да убие патогените в устната кухина. Също така в никакъв случай не бива да се поглъща. Тепърва предстоят още изследвания, с които да се докаже колко дълго продължава защитата, която ни гарантира продуктът.

Също така и пастата за зъби има ефект, ако мием зъбите с продължителност поне 2 минути, казват учените.

Подготви С.Б.

Уредовна сесия на местния парламент в Босилеград

Приет бюджетът за 2021 г.

На петата редовна сесия, която на 20 декември се проведе в заседателната зала в сградата на общинската администрация в Босилеград, местният парламент прие бюджета за 2021 г., който възлиза на 614 328 001 динара.

В изказването си Даниел Зарев, член на Общинския съвет, посочи, че бюджетът за следваща година е развоен, подчертавайки, че за реализацията на капитални проекти са предвидени 413 330 385 динара. Той поясни, че за проекти от областта на енергийната ефикасност са планирани около 3,5 милиона дин.; 100 милиона за ремонт, уреждане и изграждане на нови улици и пътища; 30 милиона за проекта за смяна на уличното осветление с нови лед лампи; 5,4 млн. за проекти от областта на трансграничното сътрудничество; 4 млн. за оборудване на спортната зала; 100 млн. за модернизация на детската градина; 7,3 млн. за закупуване на микробус за транс-

порт на деца и младежи; 112 млн. динара за изграждане на атмосферна канализация и др.

Общинската скупщина прие Социална програма за 2021 г. и Решението за такси за ползване на обществени площи. Бе дадено съгласие за финансовите планове за 2021 г. на публичните предприятия - «Услуга», Ветеринарна амбулатория «Босилеград» и «Предприятие за строителни площи и пътища», Общинската администрация, Общинския съвет, Кмета на общината, Службата за вътрешна ревизия и Общинския правозащитник, Спортния съюз на община Босилеград.

Местният парламент прие и програмите за работа с финансовите планове за 2021 г. на Културния център, Народната библиотека «Христо Ботев» и Центъра за социални дейности.

П.Л.Р.

Тъжен помен
На 27 декември се навършват ШЕСТ ТЪЖНИ МЕСЕЦА
от смъртта на нашия скъп и незабравим баща и дядо
Ранко Карамфилов
(1934 - 2020)
Измина половин година, откакто вече не си с нас, но ние вечно ще пазим от забрава хубавите спомени за теб!
Почивай в мир!
От най-близките: дъщерите Пепица и Валентина със семействата си

Къщата на Миланови е с най-хубава празнична украса

Къщата на семейство Миланови години наред е с най-хубава външна украса в Босилеград по време на Новогодишните и Коледни празници. Контурите на постройката, стените, оградите на балконите, прозорците, вратите - всичко е «общито» с разноцветни лампички, които непрекъснато

светват и угасват.

Очарователният външен декор на къщата на Миланови и тази година повдига настроението на босилеградчани и им събужда прекрасните празнични чувства и емоции.

П.Л.Р.

Цариброд

СПОРТНИ НОВИНИ

ПЪРВА РЕГОНАЛНА БАСКЕТБОЛНА ЛИГА – А (11 КЪРГ)

ПОРАЖЕНИЕ ОТ ЛИДЕРА

БК «Власотинце» – БК «Димитровград» 102 : 87 (30:30, 16:9, 25:14, 31:34)

Спортната зала в Бойник, 12 декември 2020 г.

БК «Димитровград»: Н. Каменов, Д. Цветанович 18, Г. Максич, Д. Игнатович 11, Б. Йованович 5, С. Станкович 15,

Н. Живкович 8, В. Раденкович 17, В. Миланов 3, Л. Петрович 9, З. Андрич. Тренър: Боян Йованович.

Без капитана Джукич и Симович и без над един месец тренировки царибродските баскетболисти играха доста добре през целия мач срещу лидера «Власотинце».

Резултатите на БК «Димитровград» от изиграните мачове са: 2 победи, 4 загуби и 4 отложени мача, по два като гост и като домакин, а отложените ще изиграе преди да започне втората част на първенството, насрочена за 6 февруари.

ПРИЗНАНИЕ ЗА ЗОРАН ГЕРОВ

На годишното събрание на Баскетболния съюз на Сърбия, проведено се на 14 декември в Белград, членът на Управителния съвет на БК «Димитровград» и заместник-кмет на Община Димитровград Зоран Геров за втори пореден път бе избран за член на Надзорния съвет на Съюза. Мандатът му ще продължи четири години. Това е голямо признание за Димитровградския клуб и за легендарния ни баскетболист.

АК «БАЛКАН» ПРИКЛЮЧИ ЛЕКОАТЛЕТическия СЕЗОН

Медали за Милица и Яна в България

След пролетната почивка поради

обстановката с коронавируса и поради смени на термините в спортния календар, състезанията на лекоатлетите през лятото и есента все пак бяха проведени и приключиха с доста успешно представяне на царибродските лекоатлети.

Милица Стоицев на турнира «Ботева слава» във Враца спечели златен медал на 60 м гладко бягане при девойките, докато Яна Борисов при пионерките на турнира «Го кидс» в София зае трето място и получи бронзов медал. Това бяха единствените ни участия в источната ни съседка, където по традиция лекоатлетите на «Балкан» участват поне в десетина състезания.

На индивидуалното първенство на Централна Сърбия за пионерки в Крагуевац Ива Мицев в дисциплина хвърляне на гюле зае трето място и се закочи с бронзов медал.

През сезона лекоатлетите участваха в 8 състезания, от които се завърнаха с 19 медала - 6 златни, 5 сребърни и 8 бронзови.

На «РТС крос» в Зайчар Стефани Илиев спечели златен медал в бягането на 1000 м при ученичките от средните училища.

Тренърът на Атлетическия клуб «Балкан» Душица Трайкович пред вестника ни изтъкна следното. «Сезонът беше труден и за тренировки и за състезания, но въпреки всичко можем да бъдем доволни от успехите и резултатите на нашите лекоатлети. Всички състезатели показаха голям напредък. Най-успешна бе и най-много медали спечели Яна Борисов. Най-голям напредък тази година показа Селена Стаменов, която се състезава в дисциплината висок скок. Тя същевременно стана и нова надежда на клуба ни», поясни Трайкович.

А.М.

На 5 януари 2021 г. се навършват ШЕСТ МЕСЕЦА от смъртта на нашия скъп съпруг, баща, тъст и дядо

НОТА ТАНЧЕВ

(1942-2020)

Времето минава, а тъгата по теб остава завинаги. С много обич дълбоко в сърцата си пазим от забравя спомените за теб. Горди сме, че те имахме. Почивай в мир!

Твоите: Цеца, Саша и Иван, Мария, Драгана, Ленка, Ива, Лара и Борис

Възпоменание

На 7 януари 2021 година се навършват 23 ГОДИНИ от смъртта на

ДАРИНКА ЦВЕТКОВА

от Райчиловци, Босилеградско

Времето е безсилно пред нашата непреходна благодарност към обичаната ни съпруга, майка, свекърва, тъща и баба. Вечно в сърцата си ще носим хубавите спомени за теб и за

твоите добрини!

Почивай в мир!

Съпругът Крум, синът Аца, дъщерята Малинка, снахата Цветанка, зетят Павле, внукът Дарян и внуката Лиляна

Тъжен помен

На 26 декември се навърши ЕДНА ГОДИНА от смъртта на милия ни баща, тъст и дядо

СОКОЛ СОКОЛОВ

от Цариброд

(1930-2019)

Вечно ще те пазим в сърцата си!

Благодарим ти за всичко, което стори за нас!

Почивай в мир!

Дъщерята Роса, зетят Зоран и внучките Ивана и Йелена

Културен център „Босилеград“

Приключи III фаза от проекта за дигитализация на културното наследство

Културният център „Босилеград“ миналата седмица представи резултатите от третата фаза на проекта „Формиране на дигитален център и дигитализация на материалите на асоцираните ведомства“. На пресконференцията в тържествената зала на Дома на културата говориха директорът на Културния център „Босилеград“ Воислав Божилов и координаторът по проекта Горан Миланов. Те изтъкнаха, че в рамките на третата фаза Културният център осигури необходимото техническо оборудване - компютър и сървър със съпътстваща оперативна система, благодарение на които бяха дигитализирани всички броеве на вестник „Братство“, публикувани в периода от 1959 до 2012 година (в pdf формат - общо 2 273 броя - 26 320 страници), както и 11 книги от родния фонд на Наодната библиотека „Христо Ботев“ в Босилеград (общо 3 585 страници).

За реализацията на тази фаза, която продължи от 1 август до 31 декември т.г., са изразходвани 377 хиляди динара. 300

хиляди от тази сума осигури Министерството на културата и информирането на Република Сърбия, 60 хиляди - Община Босилеград и 17 хиляди - Културният център. Целта на проекта е опазване на културното наследство чрез съхраняването му в дигитален вид и достъпността му до по-голям брой потребители, без посещаване на институциите, където то се пази в първоначалния си вид.

Бе посочено, че Община Босилеград разполага с богата съкровищница от непреработено материално и нематериално културно наследство, което за бъдещите поколения се пази от Културния център „Босилеград“, Народната библиотека „Христо Ботев“, Издателство „Ново Братство“ и основните и средните училища. В първите две фази от проекта са извършени качествени подготовки и започнала е дигитализация на културното наследство.

В Културния център планират през следващия период да извършат дигитализация на стари книги, свързани с Босилеградско, които се съхраняват в

In memoriam

Царибродският театър остана без един от стълбовете си

Прекалено рано (на 63 години) ни напусна Славча Димитров, известен и с прозвището си Буцко. Беше един от стожерите на царибродския театър „Христо Ботев“. Беше, нека да ми бъде позволено и така да се изразя, константата на този театрален колектив десетилетия наред.

Аз и съгражданите ни ще го помним с многобройните роли, които осъществи в театъра - в представленията „Професионалистът“, „Полковникът Птица“, „Женско царство“, „Нишан“ и редица други. С успех изпълняваше каквато и да било роля, която му се довери - и главна и второстепенна.

С актьорско умение започна да се занимава на младини с група свои колеги и връстници (Славча Антав, Делча Гигов...) в местни младежки театрални трупи. С течение на времето стана член на театъра „Христо Ботев“, без чието участие почти не можеше да се замисли някое представление.

Като журналист на „Братство“, съответно „Ново Братство“, със Славча имах немалък брой контакти и разговори. Предпочиташе да чете статиите ми във вестника за дейностите на театъра и особено за премиерите на но-

вите спектакли, като при това намираше мои грешки, които по принцип коментираше по саркастичен начин. На два-три пъти в статиите си правих груби грешки относно фамилията ми - вместо Славча Димитров, набелязвах Славча Антов. Веднъж Славча нервно ми каза: „Абе, спомни си с това, че моето фамилично име е както твоето - Димитров. Как може така да грешиш?“ Тъй като и аз предпочитам хумора, веднъж му отвърнах: „Ами, Славе, донякъде ми приличаш на буквата 'А'“. Веднъж пък, след като излезе нов брой на вестника, му подхвърлих: „Е, сега не можеш вече да намериш махана на статията ми за театъра, тъй като за него в този брой нищо не съм писал.“

И така - Славча малко се шегуваше с мен, малко аз се шегувах с него, но всичко беше някак в границите на сърдечното, коректното, приятелското.

Трагичното е, че ни напусна на тези години, когато пред него още трябваше да блещука пътеката на живота, когато още много можеше да даде не само на своя театър, но и на членовете на семейството си.

Вечна памет!

Б. Димитров

Възпоменание

На 25 декември се навършиха ТРИДЕСЕТ ГОДИНИ от смъртта на милата ни майка и баба

Павлина Павлова

, а през октомври 2020 г. се навършиха ЧЕТИРДЕСЕТ И СЕДЕМ ГОДИНИ от смъртта на милия ни баща и дядо

Димитър Павлов

и двамата от Цариброд

Мили родители, ще ви носим завинаги в нашите сърца!

Почивайте в мир!

Семейство Павлови

Народната библиотека, както и дигитализация на списания, документи и други материали за културното наследство на Босилеградско.

П.Л.Р.

На пресконференцията бяха представени и резултатите от проектите „Дигитално Краище - дигитализация на родния фонд“ и „Културното наследство в служба на социалното сближаване - втора фаза“. Тези проекти изцяло се финансират от общината.

